

være rigtigt at nævne, at Loven ogsaa har en økonomisk Begrundelse. Det høje Ting ved utvivlsomt, at *danske Tilgodehavender og Værdier i Storbritannien og U. S. A.* under Krigen har været *indefrosset* og endnu ikke er blevet frigivet. Naar disse Tilgodehavender *frigives*, hvad vi efter de i Forbindelse med dette Lovforslags Udarbejdelse stedfundne Forhandlinger har Grund til nu at vente, er vi nødt til at sørge for, at eventuelle blandt disse Tilgodehavender værende tyske Værdier ikke kommer Tyskerne til gode. Yderligere skal jeg nævne, at vi ligesom andre Lande af de allierede Magter er blevet henvist til at søge vor *Erstatning fra Tyskland for de os under Krigen af Tyskland paaførte Tab* i den i Danmark værende tyske fjendtlige Ejendom, saa langt denne maatte række.»

Efter hvad Handelsministeren oplyste, var det ikke muligt med Sikkerhed at angive den samlede Værdi af den af Lovforslaget omfattede Ejendom, idet al denne Ejendom næppe var blevet anmeldt. Efter de til Vareforsyningsdirektoratet indkomne Anmeldelser beløber den samlede Værdi af den her i Landet værende tyske Ejendom sig til 114 Mill. Kr. og af den japanske Ejendom til ca. 100 000 Kr., for Japans Vedkommende altsaa et ganske ringe Beløb. En Del anmeldt Ejendom maa dog forudses at ville fragaa som Følge af Dispensationer. Paa den anden Side er der ikke i den foreliggende Opgørelse ansat nogen Værdi for konfiskerede Patenter, Varemærker og Mønstre, ligesom det maa antages, at den systematiske Efter søgning af tysk Ejendom vil medføre, at en Del ikke anmeldt Ejendom bringes for Dagens Lys.

Under Sagens 1. Behandling i *Folketinget* rejste *Hækkerup* (S.) forskellige Indvendinger mod Lovforslaget, om hvis Genemførelse hans Parti dog var villigt til at forhandle. »Vi lægger«, udtalte han i nogle sammenfattende Bemærkninger, »megen Vægt paa, om det maatte være muligt at naa frem til en Løsning, hvorefter Kriteriet fra Slutprotokollen: tysk, fjendtlig Ejendom gøres til det afgørende Princip i Loven, og i øvrigt vil vi meget stærkt understrege, at hvis dette ikke kan ske, maa vi lægge afgørende Vægt paa, at Lovforslaget lempes paa de Omraader, hvor vi maa finde, at Bestemmelserne, naar henses til Formaalet, er unødvendigt rigoristiske.«

*Jørgen Gram* (V.) paa pegede, at Forslaget »skærer dybt og følger Veje, som man hidtil ikke har betraadt: at den enkelte Borger hæfter indtil sin bare Skjorte for sin Stats Gerninger og disses Virkninger; og ikke alene i selve Moderlandet er dette Tilfældet, men ogsaa uden for Landets Grænser følger denne Forpligtelse Statsborgerskabet. Dette er ikke praktiseret før, men Nazisternes Udnyttelse af deres Undersaatters Bistand til Krigsforberedelser og Krigsførelse uden for deres eget Land skaber med visse Reservationer Berettigelsen af, at tysk Kæpi-